

פתרון לשאלון תנ"ך דתי - 2104

הערה: פתרון זה אינו מחייב, והינו על דעתנו בלבד. יתכנו תשובות נוספות שיתקבלו בעת בדיקת המבחן. בחלק מהשאלות אנו מפנים אתכם לנוסחת ההצלחה בתנ"ך ממ"ד, שאלון בקיאות 2014.
** הערות שבסוגריים הינן בגדר המלצה.

1. א. 1. ראה עמ' למטה 27.

2. עמ' 28, 29 למעלה.

1. ב. 1. עמ' 28 - פס' כ"א- כ"ג.

2. עמ' 30 - ותשובת ה'.

ג. 1. בשתי התלונות הם רוצים בשר. או: בשני המקומות הם מזכירים בטוב שהיה להם במצרים. הבדל בתגובה: ב"שמות" ה' נענה לבקשתם, מבלי להגיב על עצם הבקשה, (כי היא הייתה נכונה...). אבל במקורנו ה' כועס מאוד (פס' ").

2. כי ב"שמות" הם זה עתה יצאו למדבר, שאין בו מקורות מחיה רבים, ודאגתם מוצדקת. מה שאין כן ב"במדבר", כי זה אחרי שהם קיבלו מן ושליו, והם מתלוננים שלא כדין, ולכן ה' כועס.

2. א. 1+2 - ע' 39.

1. ב. 1. ע' 40 רמב"ן.

2. ע' 42 דעת רמב"ן.

ג. כי ענבים מצליחים בד"כ במדרונות הרים. והנה המרגלים מביאים אשכול כה גדול דווקא מנחל, שהוא במישור. משמע שא"י טובה.

3. א. 1. לבגד שהוא בעל 4 כנפות יש לשים פתילים בכל זווית, אחד מהפתילים צריך להיות צבוע בתכלת. אולי ניתן לומר גם, שיש לראות אותם.

2. ראה ע' 54 למטה, ו 55 למעלה.

ב. ע' 55 רש"ר הירש.

ג. הציצית היא כמו מדי ייצוג, או משהו סמלי אחר, המייצגים את היותנו נתיני ה'.

הסמליות: 4 הכנפות מפרסמות את העובדה, שה' ברא את העולם, שביטוי "נרדף" לו הוא: 4כנפות (קצות) הארץ.

4. א. 1. האות- ריקועי המחנות. כשיראו אותם על דפנות המזבח, הם יזכירו- ראה 2.
2. שיש להימנע ממעשים כמו קורח ועדתו- לרצות להיות כוהנים, מבלי שיהיו ראויים.
ב. 1. ע' 65 פס' ו'.
2. ע' 66.

ג. שקורח נענש על פגיעה בכבוד משה, במנהיגותו. לכן בא גם מבחן המטות להראות, שקורח ועדתו נשנשו על הערעור בנושא הכהונה.

5. א. 1+2- ראה ע' 103 פס' ט'- ט"ו.
ב. 1. ע' 102 הקדמה.
2. תמידן הם קרבנות התמיד שהקריבו, ראה ע' 102 למטה. וכמו שאת התמידן הקריבו בזמנים מדויקים, כך צריך לנהוג גם באשר לזמני תפילת "שחרית"- במקום "תמיד" של שחר, ותפילת "מנחה"- במקום "תמיד" של בין הערביים.
ג. למה בקורבנות כל המועדים מקריבים "שעיר לחטאת", ורק בשבת לא? כי קורבנותיה אינם למטרת כפרה, (כי יום השבת לא נודה לכך), ושאר הקורבנות הם רק "ריח ניחוח" לפני ה'.

6. א. 1+2- ע' 165 למעלה.
ב. 1. ע' 166 – חושי, ולמטה- הכנה.
2. ע' 171 – מחשבה מקורית.
ג. 1. הנביא הוא נתן. האירוע- חטאו עם בת שבע.
2. הוא קיווה, שלבנו המורד יהיו רחמים עליו, ולא ירצה להורגו.
7. א. 1+2- ע' 201.
ב. 1. ע' 199-200.
2. ע' 202 למטה, ע' 203 למעלה.

ג. בכ"א היה חטא כלפי נכרים, ובכ"ד כלפי ישראל. בכ"א-היה חטא של מלך אחר, ובכ"ד חטא של דוד. בכ"א היה עונש שה' בחר, ובכ"ד- ניתנה לו בחירה. בכ"א- המוקעים כיפרו, ובכ"ד- ההקרבה בגורן. וניתן למצא עוד...

8. א. 1. ע' 276 פס' א'- ד'.

2. ע' 277- פוחד מאשתו.

ב. 1. שהוא קילל גם את ה' וגם את המלך. שני האישומים נועדו להגדיל את האשמה, כדי שיהרגוהו מהר, וכן כדי להחרים רכושו, ראה ע' 278 למטה- שאלה.
2. ע' 279.

ג. במל"א- הכלבים אכן ליקקו את דם אחאב, שנשטף מהמרכבה, בה רכב פצוע.

במל"ב- זרקו את איזבל מהחלון, והכלבים אכן אכלו את גופתה, כנבואת אליהו.

9. הסדר הנכון: 1. מות אחיתפל. 2. מות עמשא. 3. מות שבע בן בכרי. 4. מות אדניה.
5. מות שמעי.

10. הסדר הנכון: 1. ההחייאה. 2. נביאי הבעל. 3. בריחת אליהו. 4. משיחת אלישע.
5. אחזיה.

11. א. דוד למיכל. ב. תשובתו לדברי הביזוי שלה, עת רקד בזמן העלאת הארון לירושלים.

12. א. הסתרת מרגלי דוד. ב. שם חנה דוד בבריחתו מאבשלום, משם יצאו למלחמה.
ג. סיפור כרם נבות.

13. א. שלמה. ב. בתפילתו לרגל חנוכת המקדש.

14. א. נאנסה ע"י אמנון אחיה. ב. היה ממביאי האוכל והציוד לדוד במחניים. ג. ממפקדי דוד,

בקשר לרצונו להרוג את שמעי המקלל.

15. א. כדי לדכא את מרד שבע בן בכרי. ב. אישה חכמה מהעיר, שכנעה את התושבים להרוג את המורד. היא השליכה את ראשו ליואב.

16. א. לקבל פי שניים מעוצמת רוחו של אליהו. ב. אם יראה את עלייתו לשמים.

17. המלך שלמה, בעקבות משפט הנשים.

18. יואב לאבישי (עוד תשובה ל14 ג'), בהקשר למצוקה אליה נקלעו במלחמה מול עמון,

והתכסיס שנקט יואב שם.

19. א. הוא התאבל מאוד, צם, והרבה להתפלל. אח"כ הפסיק אבלו וצומו.

ב. כי כל עוד הילד היה חי, ניתן היה להצילו בתפילה, אבל עתה כבר אין טעם לכך.